

Őszi keszegezés a Rába ikervári duzzasztott szakaszán.

Szerző Ullrich Ferdinánd
2006. március 14.
Utolsó frissítés 2008. április 06.

Már régóta érett egy jó keszegezés a Rábán Tóth Feri barátommal, de nehéz volt összeegyeztetni a munkánk miatt. Október végén aztán mégiscsak összejött a dolog, mindketten ráértünk egy napra! A horgászat harmadik résztvevője, bokros teendőitől akadályoztatva, csak később csatlakozik hozzánk. Barátunk, aki éppen horgászboltja nyitásával volt elfoglalva (www.vasipeca.hu), csak pár órát tud velünk tölteni.

Már régóta érett egy jó keszegezés a Rábán Tóth Feri barátommal, de nehéz volt összeegyeztetni a munkánk miatt. Október végén aztán mégiscsak összejött a dolog, mindketten ráértünk egy napra! A horgászat harmadik résztvevője, bokros teendőitől akadályoztatva, csak később csatlakozik hozzánk. Barátunk, aki éppen horgászboltja nyitásával volt elfoglalva (www.vasipeca.hu), csak pár órát tud velünk tölteni. Előző napi telefonos egyeztetés után mindkettőnk összepakolta a maga felszerelését, etetését, csaliját, és várta a másnapot. Ferinek volt még hajnalban egy másfél órás vezetési gyakorlata, győri lévén, de a megbeszélte időben pontosan érkezett a szombathelyi Metro előtti parkolóhoz. Kézfogás és rövid üdvözlés után már nyomtuk is a gázpedált. 20 perc múlva már Ikervár és Meggyeskovács között parkoltunk le az autókkal, közel a ladikomhoz. Röviden megbeszéltük a "stratégiát", megittuk az ilyenkor szokásos "áldomást", jelen esetben házi törkölypálinka képében, aztán bepakoltunk a ladikba. Rövid, pár kilométeres távolság megtétele után érkezünk meg a megálmodott helyre, ami egy bedőlt fákkal teli enyhe ívű kanyar külső része volt, annak is az öntés és a meder törésén, kb.: 2,2-2,3 méteres vízben volt.

Mivel a pálya ismert volt, nem kellett feltérképezni a vizet, pontosan ismertem a mederviszonyokat, tudtam, hogy hol található a folyóvízi kanyarok külső ívére jellemző öntéses rész a mederrel, ezért centire pontosan tudtam, hogy hol kell lesúlyozni. Ekkor érkezett meg a túra harmadik résztvevője, BPisti barátunk, aki az etetés jobb szélén súlyozott le. Szükségtelen lett volna megosztani a halat, egy etetésen szépen tudtunk horgászni hárman is.

Hamar megérkeztek a leggyorsabbak: a domolykók, egy két Bodorka, majd a paducok, és követte őket az első dévér is.

Októberhez képest elég jól igényelték a halak a ráetétést, amit a keszegféléken kívül fogott pontyok és a néhány szakítás is magyarázott. Ez a szép burvány jobb halat sejtet, lássuk, ki lesz a tettes! Annyira könnyen azért nem adja meg magát, kihasználja a folyóvíz adta lehetőségeket, de a türelmes fásasztás meghozza gyümölcsét, felbukkanik a hal. Összességében egy nagyon kellemes őszi peca volt, sok szép fehérhallal és néhány telepített ponttyal, márnával, illetve pár szakítással, amik lehettek nagyobb telepített pontyok, vagy a régebbi rábai pontyok valamelyike, de akár a jobb márnák is.

Hogy kíméljük a halat, ezért haltartóba csak a konyhai szükségletnek megfelelő mennyiség, azaz pár keszeg került, a többi hal horogszabadítás után visszanyerte szabadságát. A jó csali pontyra egyértelműen a csonticsokor-konzervkukorica szendvics, dévére a trágyagiliszta, vegyes fehérhalra pedig a csonti volt. Nem volt igazán jó a megállított úszó, lassú mozgásban levő csali volt a nyerő. 3,9 méteres match bottal, 16-os főzsinórral, 14-es eő?kével, 14-es horoggal és 5 grammos úszóval horgásztunk. Később a nagyobb testű halak megjelenésekor az előkét 16-osra cseréltük, és a horgot 1 mérettel növeltük. Reméljük, hogy az évtized folyóján az egyre gyakoribb vízszennyezések (osztrák börgyárak és geotermikus fűtés sóterhelése), nagy létszámú kempingek óhatatlan szennyezései, a magyarországi folyóvizek jellemző elhanyagolása és az emberi butaság ellenére még sok ilyen horgászatban lesz részünk! Ullrich Ferdinánd
fred@vasipeca.hu